

พัฒนาการรูปแบบระบอบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนเกาหลีตั้งแต่ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต
The Development regime Government From the past, present
and future North Korea

กฤตชัย จิตรัักษ์¹

Kritatch jittaruk¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการรูปแบบระบอบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการมองพัฒนาการรูปแบบระบอบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) ในครั้งนี้

ผลการศึกษาพบว่า พัฒนาการรูปแบบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลีตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต เป็นโครงสร้างการเมืองการปกครองในรูปแบบของสังคมนิยม โดยได้รับอิทธิพลจากอดีตประเทศสหภาพโซเวียต เป็นการปกครองโดยพรรคการเมืองเดียว และมีผู้นำสูงสุดในการบริหารประเทศแบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาดตามรัฐธรรมนูญของประเทศ ไม่ว่าจะอดีต ปัจจุบัน และอนาคต จะปกครองด้วยระบอบนี้ และมีการเปลี่ยนผู้นำประเทศในยุคสมัยนั้นๆ

คำสำคัญ: การเมืองการปกครอง, ระบอบการปกครอง, โครงสร้างทางการเมือง

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
อีเมล krittach.jit@siam.edu

Abstract

The objectives of the reseach were to study Development regime Government From the past, present and future North Korea. This study was a qualitative reseach. Data were collected from related documents and relevant stakeholders of two political comparative country.Data analysis was conducted by comparing country.

The results of this study indicated Development regime Government From the past, present and future North Korea. It is a political structure in the form of socialism. Influenced by the former Soviet Union It is governed by a single political party. and has the supreme leader in the absolute administration of the country According to the constitution of the country, whether the past, present and future will be governed by this regime. and has changed the country's leaders in that era.

Keywords: politics, regime, political structure.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รูปแบบการปกครองในประเทศต่าง ๆ มีมากมายหลายรูปแบบด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ระบอบเสรีนิยมประชาธิปไตย ระบอบสังคมนิยมเผด็จการ ระบอบสังคมนิยมประชาธิปไตย ระบอบอัตตาธิปไตย หรือระบอบการปกครองในรูปแบบอื่น โดยรูปแบบต่างๆ อาจจะเลือกตั้ง หรือแต่งตั้งผู้นำขึ้นมาบริหารการปกครองของรัฐนั้น

ระบอบสังคมนิยมเป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครอง โดยแนวคิดระบอบสังคมนิยมเป็นระบอบการปกครองในหลายประเทศโดยเฉพาะเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไม่ว่าจะเป็นจีน เวียดนาม ลาว และเกาหลีเหนือ เป็นต้น ระบอบการปกครองในรูปแบบสังคมนิยม คือระบอบการปกครองแบบหนึ่ง ที่รวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลางของประเทศ คือคณะรัฐบาลและประมุขของประเทศ เป็นระบอบการปกครองที่ไม่มีกษัตริย์เป็นประมุข จึงมีลักษณะเป็นสาธารณรัฐเสมอ และมีความเท่าเทียม ระบบสังคมนิยมเกิดขึ้นครั้งแรกที่สหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต เป็นการปฏิวัติรัฐบาลของกษัตริย์ เมื่อปีค.ศ. 1917 จากระบอบกษัตริย์ จนนำไปสู่ระบอบการปกครองแบบสังคมนิยม ซึ่งตั้งอยู่บนความคิดที่ต้องการให้ระบบเศรษฐกิจเป็นไปอย่างเป็นธรรมและยุติธรรม ท้ายที่สุดต้องได้รับรัฐสวัสดิการที่ดี

(วิกิพีเดีย, 2564) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) ซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองโดยพรรคแรงงานแห่งเกาหลี มีผู้นำสูงสุดเป็นผู้นำประเทศเกาหลีเหนือ โดยปกครองด้วยระบอบคอมมิวนิสต์ตามแนวทางของระบอบการปกครองในรูปแบบสังคมนิยม ระบบการเมืองของเกาหลีเหนือตั้งอยู่บนพื้นฐานของลัทธิจูเช (Juche) ซึ่งอดีตประธานาธิบดี คิม อิล-ซ็อง ได้บัญญัติขึ้นเมื่อ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2498 ประกอบด้วยหลักการสำคัญ คือเอกราชทางการเมืองอย่างแท้จริง การพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจ และการป้องกันประเทศด้วยตนเองเกาหลีเหนือมีการปกครองระบบพรรคเดียวมาโดยตลอด นับตั้งแต่มีการก่อตั้งประเทศเมื่อ 9 กันยายน พ.ศ. 2491 โดยมีพรรคแรงงานแห่งเกาหลี (Workers Party of Korea) เป็นองค์กรสูงสุดในทางการเมืองที่คอยควบคุมหน่วยงานของรัฐบาลในการบริหารประเทศ ตามที่รัฐธรรมนูญปกครองประเทศของเกาหลีเหนือบัญญัติไว้ว่า อำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศเป็นของสมัชชาประชาชนสูงสุด ซึ่งมีสมาชิก 687 คน มาจากการเลือกตั้ง

และมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี มีประธานคณะกรรมการป้องกันประเทศ (Chairman of the National Defense Commission) เป็นตำแหน่งสูงสุดของประเทศ โดยมีอำนาจปกครองด้านการเมือง การทหาร และเศรษฐกิจ ให้สภามบริหารสูงสุด (Presidium) ของสภาประชาชนสูงสุดเกาหลีเหนือ (Supreme People's Assembly) เป็นองค์กรนิติบัญญัติสูงสุดของประเทศ

ด้วยเหตุนี้ที่ผู้วิจัยยกประเทศของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) ที่ปกครองในรูปแบบของสังคมนิยมนั้นเพื่อต้องการที่จะศึกษาพัฒนาการของระบอบการปกครองในรูปแบบของสังคมนิยม เป็นรูปแบบอย่างไร และการปฏิบัติเป็นอย่างไร สอดคล้องกับทฤษฎีหรือไม่ ซึ่งผลการศึกษาย่อมได้ประโยชน์กับผู้อ่านไม่มากนักน้อย

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาพัฒนาการรูปแบบระบอบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต

ขอบเขตในการวิจัย

1.ขอบเขตการศึกษาด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยมุ่งศึกษารูปแบบระบอบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี โดยศึกษาด้วยวิธีการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารข้อมูลเว็บไซต์ต่างๆ

2.ขอบเขตด้านเวลา ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2564 ถึงวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2564

3.ขอบเขตพื้นที่ ในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

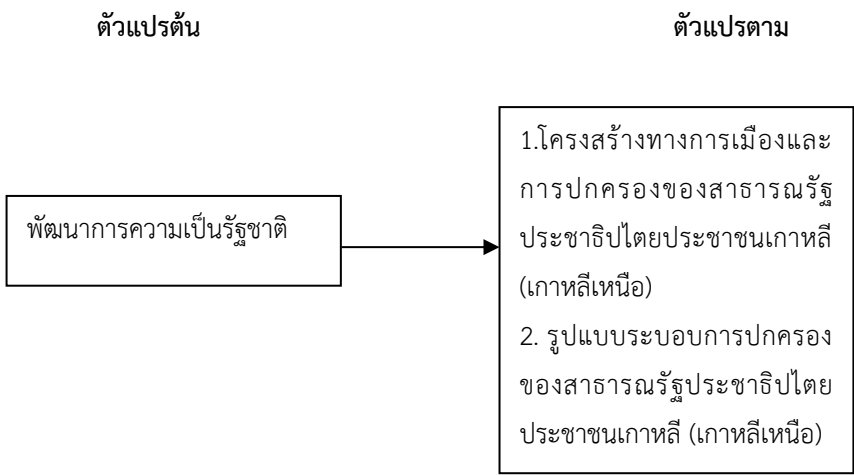
การวิจัยเรื่อง “พัฒนาการรูปแบบระบอบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี ตั้งแต่ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อศึกษาพัฒนาการรูปแบบการปกครองของสาธารณรัฐ

ประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี โดยศึกษาจากการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (Documentary research) โดยรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าหนังสือ บทความ วารสาร เอกสาร วิทยานิพนธ์ งานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง และเหตุการณ์จริง รวมทั้งข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการดำเนินการวิจัยวิเคราะห์ การให้เหตุผลเกี่ยวกับรูปแบบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี แล้วจึงนำมาพัฒนารูปแบบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) ดังกล่าว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบการศึกษาพัฒนาการรูปแบบระบอบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดรูปแบบการปกครอง

(ประคอง มาโต และ ปิยะ ตามพระหัตถ์, 2562) รูปแบบการปกครองสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือประชาธิปไตย (Democracy) และเผด็จการ (Dictatorship) รูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตย (Democracy) เป็นการปกครองที่ถือว่า อำนาจอสูงสุดในการปกครองเป็นของประชาชน หรือกล่าวได้ว่า เป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน ซึ่งประชาธิปไตยมีวิวัฒนาการมาจากรัฐนครเอเธนส์ ซึ่งเป็นประชาธิปไตยโดยตรง คือประชาชนทั้งหมดของรัฐเป็นผู้ใช้อำนาจในการปกครองโดยตรง ต่อมาเมื่อการปกครองได้สลายไปจากเอเธนส์ ก็ได้มาเจริญเติบโตในอังกฤษโดยได้ชื่อว่าเป็นแม่แบบของการปกครองแบบประชาธิปไตย คือการปกครองที่ให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนมากที่สุด

รูปแบบปกครองแบบเผด็จการ (Dictatorship) คือระบอบการปกครองที่อำนาจอสูงสุดในการปกครองอยู่ที่คนๆเดียวหรือคนกลุ่มเดียว ประชาชนทั่วไปไม่มีสิทธิมีส่วนร่วมในการปกครอง ระบบนี้ถือว่าผู้ปกครองคือผู้มีอำนาจอสูงสุดเหนือประชาชนทั้งปวง โดยอุดมการณ์แบบเผด็จการมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ เช่นสมัยจักรวรรดิโรมัน และรัฐศักดินา เป็นต้น แต่อุดมการณ์เผด็จการ ที่มีอิทธิพลในปัจจุบันนี้มีอยู่ 3 รูปแบบคือ ลัทธิฟาสซิสต์ ลัทธินาซี และลัทธิมาร์กซิสต์

ลัทธิฟาสซิสต์ (Fascism) ลัทธิเกิดขึ้นในอิตาลี โดยมีมุสโสลินีเป็นเจ้าลัทธิ ลัทธินี้มีความเชื่อว่าประชาชนไม่มีความรู้ความสามารถ ไม่สามารถปกครองตนเองได้ จึงต้องถูกปกครองโดยชนชั้นนำ

ลัทธินาซี (Nazism) ลัทธินี้เกิดในเยอรมันสมัยฮิตเลอร์ เป็นสมัยเดียวกันกับมุสโสลินี ซึ่งคล้ายกับลัทธิฟาสซิสต์ แต่เพิ่มเติมด้วยความคิดเรื่องชาตินิยมอย่างรุนแรง

ลัทธิมาร์กซิสต์ (Marxism) หรือลัทธิคอมมิวนิสต์ ลัทธินี้เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 19 โดยมีคาร์ล มาร์กซ์ เป็นเจ้าของลัทธิ ลัทธินี้อธิบายว่า การปกครองที่ดีที่สุดคือ การปกครองของชนชั้นกรรมาชีพ ที่จะเหนืออยู่ชนชั้นอื่นๆ และเลนิน ได้อธิบายว่าการปกครองชนชั้นกรรมาชีพต้องเป็นการรวมศูนย์อำนาจนั้นคือพรรคคอมมิวนิสต์ และเป็นพรรคของชนชั้น

กรรมาชีพเท่านั้น เป็นผู้นำจากชนชั้นอื่นมิได้ และชนชั้นกรรมาชีพต้องปฏิบัติตามคำชี้แนะของพรรคคอมมิวนิสต์ อำนาจรัฐจึงมีความสำคัญกว่าเสรีของบุคคล

ระบอบการปกครองในรูปแบบเผด็จการแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ เผด็จการอำนาจนิยม และเผด็จการเบ็ดเสร็จ

เผด็จการอำนาจนิยม (Authoritarianism) เป็นระบบการปกครองที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนเฉพาะทางการเมือง โดยจำกัดสิทธิและผูกขาดอำนาจทางการเมืองไว้เฉพาะในกลุ่มผู้นำ แต่ยอมให้ประชาชนมีเสรีภาพในด้านอื่นๆ อาทิ เศรษฐกิจ สังคม เป็นต้น

เผด็จการแบบเบ็ดเสร็จ (Totalitarianism) เป็นระบบการปกครองที่รัฐมีอำนาจมากที่สุด ควบคุมและจำกัดเสรีภาพของประชาชนทุกด้าน ทั้งการเมือง เศรษฐกิจและสังคม กล่าวได้ว่าวิถีชีวิตของประชาชน ทั้งรัฐถูกกำหนดโดยผู้ปกครองตลอดเวลา ซึ่งเผด็จการแบบเบ็ดเสร็จคล้ายคลึงกับเผด็จการแบบอำนาจนิยม แต่จะมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ เผด็จการแบบเบ็ดเสร็จเน้นการใช้อุดมการณ์ของรัฐเข้าครอบงำประชาชน ประชาชนไม่สามารถแสดงความคิดเห็นทางการเมืองได้ มีวิธีการจัดการกับประชาชนอย่างไร้ขอบเขต เป็นต้น

โครงสร้างการเมืองการปกครอง

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) เป็นการปกครองในลักษณะรูปแบบสังคมนิยม กล่าวคือ เป็นการปกครองพรรคการเมืองเดียว ได้แก่พรรคแรงงานแห่งเกาหลี โดยมีประธานคณะกรรมการป้องกันประเทศเป็นผู้นำสูงสุดของประเทศ และปกครองด้วยระบอบคอมมิวนิสต์ตามแนวทางของอดีตสหภาพโซเวียต (วิกิพีเดีย, 2564) ระบบการเมืองของเกาหลีเหนือตั้งอยู่บนพื้นฐานของลัทธิจูเช (Juche) ซึ่งอดีตประธานาธิบดีคิม อิล-ซ็อง ได้บัญญัติขึ้นเมื่อ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2498 ประกอบด้วยหลักการสำคัญคือเอกราชทางการเมืองอย่างแท้จริง การพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจ และการป้องกันประเทศด้วยตนเองเกาหลีเหนือมีการปกครองระบบพรรคเดียวมาโดยตลอด นับตั้งแต่มีการก่อตั้งประเทศเมื่อ 9 กันยายน พ.ศ. 2491 โดยมีพรรคแรงงานแห่งเกาหลี (Workers Party of

Korea) เป็นองค์กรสูงสุดในทางการเมืองที่คอยควบคุมหน่วยงานของรัฐบาลในการบริหารประเทศ

โดยที่รัฐธรรมนูญปกครองประเทศของเกาหลีเหนือบัญญัติไว้ว่า อำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศเป็นของสมัชชาประชาชนสูงสุด ซึ่งมีสมาชิก 687 คน มาจากการเลือกตั้ง และมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี มีประธานคณะกรรมการป้องกันประเทศ (Chairman of the National Defense Commission) เป็นตำแหน่งสูงสุดของประเทศ โดยมีอำนาจปกครองด้านการเมือง การทหาร และเศรษฐกิจ ให้สภาบริหารสูงสุด (Presidium) ของสภาประชาชนสูงสุดเกาหลีเหนือ (Supreme People's Assembly) เป็นองค์กรนิติบัญญัติสูงสุดของประเทศ

สรุปผลการศึกษา

พัฒนาการโครงสร้างทางการเมืองและรูปแบบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) จำลองมาจากประเทศอดีตสหภาพโซเวียตที่ได้ปกครองในรูปแบบของสังคมนิยม โดยโครงสร้างทางการเมืองและรูปแบบการปกครองประกอบด้วย สภาประชาชนสูงสุด (The Supreme People's Assembly) เนื่องจากระบบรัฐสภาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) เป็นระบบสภาเดียว โดยมีสภาประชาชนสูงสุด เป็นองค์กรทางด้านนิติบัญญัติ และเป็นองค์กรทางการเมืองที่มีอำนาจสูงสุดของรัฐ ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งชาติ ได้กำหนดไว้

โดยรัฐธรรมนูญเดิมได้กำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันประเทศเป็นองค์กรบริหารสูงสุด ทำหน้าที่ในการดูแลกำกับกิจการด้านกองทัพ การป้องกันประเทศ และกิจการต่างประเทศ ในระยะต่อมามีคณะกรรมการกลางประชาชน (The Central People's Committee) เป็นองค์กรสูงสุดในการบริหารกิจการบ้านเมือง ในปัจจุบันมีผู้นำสูงสุดของเกาหลีเหนือเป็นผู้บริหารสูงสุด ในการกำหนดนโยบายการบริหาร ตามที่รัฐธรรมนูญของ

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลีได้บัญญัติ โดยไม่มีประธานาธิบดี เพราะรัฐธรรมนูญระบุว่าคิม อิล ซุง เป็นประธานาธิบดีตลอดกาล

พัฒนาการในอนาคตของโครงสร้างทางการเมืองระบอบการปกครองของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลีไม่มีอะไรที่เปลี่ยนแปลงไป โดยขึ้นอยู่กับผู้นำจะใช้อำนาจมากน้อยหรือไม่ トラバใดที่ใช้ระบอบการปกครองในรูปแบบของสังคมนิยมแบบเบ็ดเสร็จ คงจะเป็นประเทศที่ใช้โครงสร้างทางการเมืองระบอบการปกครองในรูปแบบนี้ยาวนานเท่านั้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องพัฒนาการรูปแบบระบอบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลีตั้งแต่ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยศึกษาพัฒนาการรูปแบบระบอบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลีนั้น ผู้วิจัยสามารถนำมาวิเคราะห์พัฒนาการระหว่างข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาและองค์ความรู้เดิมในแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

ตามแนวคิดรูปแบบการปกครองแบ่งออกออกเป็น 2 รูปแบบ คือประชาธิปไตยและเผด็จการ และเมื่อพูดถึงเผด็จการ โดยเฉพาะลัทธิมาร์กซิสม์ (Marxism) หรือลัทธิคอมมิวนิสต์ ลัทธินี้เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 19 โดยมีแนวคิดของคาร์ล มาร์กซ์ และได้อธิบายว่าการปกครองที่ดีที่สุดคือ การปกครองของชนชั้นกรรมาชีพ ที่จะเหนืออยู่ชนชั้นอื่นๆ และเลนินได้อธิบายว่าการปกครองชนชั้นกรรมาชีพต้องเป็นการรวมศูนย์อำนาจนั้นคือพรรคคอมมิวนิสต์ และเป็นพรรคของชนชั้นกรรมาชีพเท่านั้น เป็นผู้นำจากชนชั้นอื่นมิได้ และชนชั้นกรรมาชีพต้องปฏิบัติตามคำชี้แนะของพรรคคอมมิวนิสต์ อำนาจรัฐจึงมีความสำคัญกว่าเสรีของบุคคล

โดยที่ระบอบการปกครองของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลีสอดคล้องกับทฤษฎีนี้กล่าวคือ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี(เกาหลีเหนือ) เป็นการรวมศูนย์กลางโดยพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียว ได้แก่พรรคแรงงานเกาหลี

หรืออาจจะเรียกว่าพรรคคอมมิวนิสต์เกาหลีเหนือยอมเป็นไปได้ และมีผู้นำจากพรรคเดียวมาบริหารประเทศ มีอำนาจรัฐมากมาย และที่สำคัญประชาชนไม่สามารถมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกในด้านต่าง ๆ ได้ ถูกควบคุมโดยผู้นำตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะศึกษาเรื่องอื่นๆของการเปรียบเทียบ อาทิเช่น วัฒนธรรมทางการเมือง ผู้นำทางการเมือง เป็นต้น
2. ควรจะศึกษาประเทศอื่นๆ เช่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นต้น

บรรณานุกรม

ประคอง มาโต และ ปิยะ ตามพระหัตถ์.(2562). รูปแบบการปกครองกับการเมืองการปกครองของไทย.กรุงเทพมหานคร.สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
วิกฤตพีเดีย.(2564).ประเทศเกาหลีเหนือ. สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2564. สืบค้นจาก
<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B5%E0%B9%80%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B7%E0%B8%AD>.